

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars V. Peccata Studiosorum terribile manet Judicium, terribiles pœnæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

velut intolerabile scelus famulum hunc à te abigeres? Et tu quid aliud agis, si eo, quo dixi modo vivis: ecce DEUS, fiam Religiosus, serviam tibi fideliter; sed jam serviam mundo & dæmoni; & quia deinde non potero habere occasiones te offendendi, offendam jam: offeram me tibi postea in holocaustum; verum jam me dæmoni offeram: quod restabit, tuum erit &c. hæ tuæ quasi ad DEUM voces sunt: nunquid blasphemæ & inferis dignæ? Cave ergo, liberiùs vivas eo nomine, quòd Religiosum statum fortè cogites: gratiam enim Vocationis certò tibi DEUS subtrahet. Time effectum a deò terribilem. Quòd si hunc jam fortè experiri incipis; si voluntatem, quam ad certum vivendi genus ex motivis sanctissimis conceperas, amisisse te advertis, & econtra affici v. g. ad sæculum; bene conscientiam discute, an solido & sancto nitaris motivo; an verò jam pœnam DEI experiaris, qui gratiam Vocationis tibi subtrahere incipit; quia te eâ indignum fecisti. Tantò jam ferventiùs ad DEUM confuge, vitam emenda, ut novâ te gratiâ donare dignetur Dominus ad electionem hanc ritè faciendam. Agitur de Anima tua!

Pars V.

Peccata Studiosorum terribile manet iudicium,
terribiles pœnæ.

Doctrina. Gravitati scelerum respondet Iudicium & pœna: facile igitur ex dictis intelliges

M

telliges

telliges, quid Studiosis peccantibus aliquando futurum sit. Vox utinam mihi ea suppeteret, quæ exaudiri à Studiosis universis posset! unum hoc ingeminarem: ô Studiosi mei, ô Studiosi mei, terribile vos manet iudicium, terribiles manent pœnæ! Non vanæ sunt minæ: veritas est hanc sic ostendo. Israëlitas multò gravius ex cepit iudicium & pœna, quàm alios; quia graviora erant eorum scelera. Inde sunt terribiles illæ minæ: *Tantummodo vos cognovi ex omnibus nationibus terræ; idcirco visitabo super omnes iniquitates vestras. Effundam super eos indignationem meam; omnem iram furoris mei: non parceret oculus meus, & non miserebor. Inducam mala, ita ut inruant amba aures.* Aliæ non minùs tremendæ in Evangelio sunt hæ: *Sodomis in die illa remissus erit: hoc est, Sodomitæ non habebunt tam terribile iudicium, quale vos. Venient ab Oriente & Occidente, & recumbent cum Patribus Abraham, Isaac & Jacob; filii autem regni eiicientur foras. Tyro & Sidoni remissus erit in die iudicii &c.* Aliæ vertisne, quale iudicium Judæis prædixerit Christus? Tyro & Sidoni & Sodomitis remissus erit fore iudicium, quàm Judæis, apud quos prædicaverat Christus. Cur hoc? quia Judæorum peccata graviora erant; beneficia eis comminuta majora; quia occasiones plures habebant bene vivendi, discendi veritatem, serviendi DEO, ac gentiles, aliique. Ergo *Judicabo vos juxta vias tuas, & ponam contra te abominationes tuas, & non parceret oculus meus, & non miserebor.*

ait Dominus. Ex hoc Sancti Patres eruunt: ergo & Catholicos gravius manet iudicium & pœna acerbior. Antoninus ait: *Omnia Israëlitis facta sunt propter nos; populus enim iste fuit figura populi Christiani; unde ista demum evenient Christianis & pejora, si ingrati fuerimus inventi.* S. Bonav. inquit: *Væ Christianis, qui DEum cognoscunt, & non ut DEum honorant: non servientes DEO Christiani plusquam Saraceni & Pagani puniendi sunt.* Clarissimum & terrore plenum est illud S. Pauli: *Voluntarie peccantibus nobis post acceptam notitiam Veritatis, jam non relinquitur pro peccatis hostia, sed terribilis quadam expectatio iudicii.* Nota: terribilis expectatio iudicii; quia scilicet post acceptam notitiam peccamus. Sicut ergo Judæos terribile manebat iudicium, quia post tot beneficia, post haustam notitiam, post tot monita peccabant; ita & Catholicos eadem ex causa gravius maneat iudicium, necesse est; adeò ut Sodomitis, Sidoniis & aliis remissius futurum sit in die iudicii, ac Catholicis. Certum hoc est omnibus. Ex his verò rursus deduco, multò terribilius iudicium expectandum esse Studiosis ac Catholicis cæteris plurimis. O Studiosi, audite hæc, & intelligite, nec tantum ut vanas minas ludite: terribile vos manet iudicium; vobis dictæ sunt minæ illæ: *Tantummodo vos cognovi ex omnibus nationibus terræ; idcirco visitabo omnes iniquitates vestras: Sodomis remissius erit in die iudicii: remissius erit Gentilibus & Catholicis plurimis. Filii regni, quales vos estis, eiicientur foras, in tenebras*

exteriores, ubi erit fletus & stridor dentium. De
 vobis dicam illud Christi: *Væ tibi Corozaim! & tibi
 Bethsaida! quia si in Tyro & Sidone factæ essent
 virtutes, quæ factæ sunt in vobis, in cilicio & cinere
 poenitentiam egissent.* Væ tibi Studiosa juven-
 tus peccatrix! in te enim factæ sunt virtutes plu-
 rimæ; poenitentiam tamen non egisti. Væ tibi
 quia si in Tyro & Sidone, si in regionibus bar-
 baris, si inter cives, rusticos, aliosque sæculares
 factæ fuissent virtutes, quæ in te; si illi habu-
 sent tot sanctè vivendi occasiones, quot tu, in
 cilicio & cinere poenitentiam egissent; servi-
 sent DEO accuratiùs. In vos, inquam, ô Sto-
 diosi, hæ minæ cadunt. Cur? eandem ob cau-
 sam, ob quam supra asserui, peccata vestra gra-
 viora esse peccatis aliorum hominum. Et si Ca-
 tholicos gravius manet iudicium, quàm alios
 quia plura à DEO nacti sunt beneficia, plura
 habuerunt bene vivendi occasiones, necesse est
 & vos ut gravius maneat iudicium quàm im-
 meros alios Catholicos; quia plura ac innumera
 alii à DEO accepistis beneficia; plures sanctè
 vivendi occasiones habuistis. An causam mi-
 tãsti, cur Christus minatus fuerit incolis Corozai-
 zaim? ideo, quia multæ ibi virtutes factæ erant
 hoc est, Christus sæpe ibi prædicaverat, fecerat
 miracula, monuerat ad poenitentiam: quod in
 Tyro & Sidone factum non fuerat; quare in
 urbium incolæ si illa media, illas occasiones
 habuissent, in cilicio & cinere poenitentiam egis-
 sent. Ideo ergo gravius Corozaitas manebit iu-
 dicium.

judicium; quia mediis illis usi non fuerant, quæ præ aliis per DEI benignitatem acceperant, quibusque aliis multò melius fuissent usuri. Studiose mi, eadem ex causa & tibi & Studiofis aliis gravius imminere iudicium illico evincam. An non enim fiunt virtutes plurimæ inter Studiosos? an non habentur eis conciones plures, quàm aliis? an non monentur ad pœnitentiam sæpius, quàm alii? an non habent plures occasiones, quàm alii? Et quæso, si DEUS daret tot conciones, tot bene vivendi occasiones Rusticis, si plebeis, si hominibus innumeris, toto die sub negotiorum mole gementibus; an non servirent DEO diligentissimè? an non obedirent ei in omnibus? Ergo tibi, qui has occasiones habes, non tamen nisi ad DEI offensam adhibes, gravius imminet iudicium, quàm Catholicis cæteris. Væ! væ tibi Studiose juvenus peccatrix! voluntariè peccanti post acceptam notitiam veritatis, non relinquitur hostia, sed terribilis quædam expectatio iudicii, teste Spiritu Sancto: habet autem Studiose juvenus notitiam veritatis, & peccat nihilominus; ergo terribilis expectatio iudicii ei relinquitur. Narrat Barzias, a Virgine quadam Sancta visum esse iudicium viri alicujus, cui DEUS triginta dies pro pœnitentia agenda concesserat, hic verò pessimè impenderat. Vidit ergo Virgo illa specialem rationem, quam vir ille reddere debuit ob triginta dies illos: exprobrabantur hi ei, & obiiciebantur: si enim dies hos habuif-

sent alii, pœnitentiam egissent. Studiose, ob
 dies triginta tam terribile iudicium! ô quale
 tuum erit ob annos integros non DEO, sed
 peccatis donatos & libertati! ô quale iudicium!
 Non fallit scriptura: terribilis expectatio iudicij
Judicabo te juxta vias tuas, & ponam contra te abo-
minationes tuas, & non parceret oculus meus & non
misererbor. Verba DEI sunt. O iudicium non
 modò terribile, quod solùm ostendere propo-
 fueram, sed multò terribilius ac aliorum homi-
 num! Iudicium hoc Studiosi augetur adhuc
 eo; quia multi erunt, qui hunc accusabunt,
 nemo qui excuset. Non fore excusationem
 ullam, vidimus antea. Restat, ut accusatores
 deamus. Quinam illi? præter communes
 nibus accusatores, quales sunt Conscientia ho-
 minis, Dæmon, Angelus, erunt & alii. Christus
 ad contumaces Judæos ait: *Surgent Ninivita*
die iudicii, & condemnabunt generationem istam
quia scilicet Ninivitæ ad unam Jonæ Prophetæ
concionem conversi egerunt pœnitentiam; Iu-
dæi verò ad tot Christi conciones se non con-
verterunt. Studiose mi, an non manibus etiam
 palpàs, simile aliquid tibi eventurum ob
 dem planè rationem? Ecce præter Ninivitas
 surgent Japones, surgent Indi, surgent Judæi
 surgent Hæretici, imò ipsi surgent Catholici
 lii, & condemnabunt te; accusabunt, dicent
 ecce justissime Judex, ecce ille adolescens,
 tot sanctè vivendi occasiones dedisti, cui
 concionem unam, uti Ninivitis, sed centenas

& centenas obtulisti, præter inspirationes innumeras, præter agnitionem fidei & mysteriorum eius, præter sollicitam & laboriosam instructionem, præter innumera alia tibi serviendi media; justissime Judex, tu scis, quomodo tempus illud, illas occasiones, conciones, instructiones impenderit; quam tepidè tibi servierit, quot vicibus te offenderit. Nos tales occasiones non habuimus; non fuerunt nobis tot conciones habitæ, aut certè propter negotiorum molem interesse vix potuimus; nobis non ita explanata sunt fidei mysteria, non sic descripta est peccatorum gravitas, non toties inculcata pœnitentia, non tantum tempus concessum; si nos vel centesimam partem mediorem illorum habuissemus, quæ habuit adolescens ille, vixissemus sanctè, peccassemus nunquam, serviissemus tibi devotissimè. Juste Judex, si nos damnas, qui tamen mediis ejusmodi destituti, viximus; ergo graviores damnationem meretur Studiosus ille. Vindica Domine! vindica! En hi sunt accusatores tui, mi Studiose. Accusabit te etiam Parentum tuorum cura; clamabunt & accusabunt te Parentum sumptus, sæpe non sine cruore parati; clamabunt & accusabunt fratres & sorores, quorum hæreditatem fortè otando prodigisti; clamabunt labores illi perpetui, curæ, sudores Magistrorum & Professorum tuorum, quos pro te tot annis exantlarunt, non sine propriæ vitæ detrimento aut jactura; clamabunt eorum preces pro te fusæ, noctes diésque pro

tuo emolumento impensæ. O accusatores vere terribiles! Neque hîc finis. Joannis 5. dicit Christus Judæis: *Est qui accusat vos Moyses, in quo speratis!* hoc est, ille ipse Moyses legislator vester, cujus vos discipulos profitemini, accusabit vos, vos condemnabit. Sic dicam ego; est, est, Studiole, qui accuset te Jesus, in quo speras; accusabit tuam in servandis propositis inconstantiam, tuam in divinis tepiditatem, in studendo socordiam, in peccando audaciam. Est, est, quæ te accuset Beatissima Virgo, in qua jam protervè nimium speras; hæc accusabit tuam in cultu toties tibi commendato socordiam, precum omissiones, in offendendo DEO proterviam, in promissis implendis negligentiam, in pacto & renovato toties foedere per formulam Sodalitatis perfidiam. Est, est, qui te accuset Angelus custos, in quo speras: accusabit tuam in implendis monitis incuriam, tuam inobedientiam &c. Est, qui te accuset, Patronus Nominis sunt Sancti Studiosorum curæ præpositi, qui tantum tibi pœnitentiæ tempus, tot tibi inspirationes impetrârunt. Sunt, qui te accusent condiscipuli tui, qui meliùs eodem, quo tu fruebaris, tempore usi sunt. Erunt & alii adhuc Studiosorum aliquorum accusatores planè terribiles, quos taceo; quia te, ut spero, non accusabunt, cum seductorem te esse non sperem. Accusatores illi erunt Animæ per consilium aut perversum Studiosi exemplum seductæ. Ope ego te salutem tuam obtestor, cave, ne talem ali-

aliquando habeas accusatorem : potens enim
nimum vox ejus est & accusatio : clamat simul
cum eo & sanguis animæ æternum infelicis , &
sanguis Jesu Christi pro anima illa effusus : cla-
mat : vindica Domine ! vindica ! Væ tibi , si ta-
lem aliquando habiturus sis accusatorem. Ne
habeas , cave , verbo aut exemplo quempiam
seducere audeas.

Spectâsti Judicium terribile , nunc & pœnam
attende. O pœna quàm terribilis ! Væ , ajebat
Bonaventura , *Væ Christianis , qui DEum cogno-
scunt , & non ut DEum honorant : non servientes
DEO Christiani plus quàm Saraceni & Pagani pu-
niendi sunt . Tu dele vocabulum : Christianis ;
& substitue : Studiosis . Væ ! væ Studiosis , qui
DEum agnoscunt , & non ut DEum honorant !
væ ! plus quàm Catholici alii puniendi sunt . Filii
regni , ait Christus , eiicientur foràs . Filii regni
estis , ô Studiosi ! vobis specialiter , ut filiis , me-
dia ad regnum cœleste largitus est Deus . Ex-
pavescite ! Filii regni eiicientur foràs . Sed cur ?
S. Chryl. dicit : *Quantò maiora beneficia homini-
bus sunt constituta , tantò majora peccantibus sup-
plicia sunt parata .* Relege hoc , & tecum repete ,
mi Studiose , & vide , an non inferas : ergo Stu-
diosis ingentia , imò majora quàm aliis parata
sunt supplicia ? Docuit hoc Christus in arbore
illa , quam , quia fructus non protulit , excin-
dendam dixit , & in ignem mittendam . Do-
cuit in servo illo , quem , quia sciens voluntatem
Domini non implevit , vapulaturum esse multis*

asseruit. Tu, tu arbor illa es, Studiose, plantata non solum in agro Ecclesiæ, sed & cœtus Mariani: fructus non profers, quos debes: time excisionem & ignes. Tu, tu servus ille; sed voluntatem Domini, nec tamen eam imple: time verbera! time supplicia! *Non parceret oculis meis, & non miserebor*, ait DEUS. Habetur etiam vita S. Macarii, Calvariam aliquam cuiusdam Ethnici, ad quam casu Sanctus offenderat, dixisse, Christianos multò majora in orco pati supplicia, ac Ethnicos, ob majora, quæ acceperunt à DEO, beneficia. Certus sum, Studiose, si quis hodie damnatus adolescens ab inferis exurgeret, certus sum, clamaret palam, multò majora inter inferos supplicia destinata esse Studiosis, quàm aliis; eadem ex ratione, quòd majoribus à DEO beneficiis fuerant affecti.

Reflexio. Si terribile adeò iudicium æque supplicium manet Studiosos impios; ergo timendum est tibi, Studiose, timendum timore salutari, dum peccas. Revoca hoc sæpe in memoriam, ne pecces; meliùs utere occasionibus, ne tot habeas tui accusatores: DEO, B. Virgini & sanctis famulare ferventiùs, ne te tua negligentia aliquando arguant. Verbo, fugas peccata, extirpa consuetudines pravas, ne horrendis aliquando suppliciis inter inferos à iudice puniaris. Clausulam impositurus Considerationi huic, unum illud flagito, quod Iudas ab Israëlitis petiit: *Mementote istud & confidamini, & redite pravariatores ad cor.* Memento

to eorum, quæ dixi, & confundere, & erubescere rubore salutari ob ingratitude tuam, quâ hactenus DEum optimum exacerbâsti: redi ad cor, hoc est, serîo te ad DEum tuum converte. Audivisti, quàm falsò peccata tua passim leviantum esse credas; quàm multa sint, quæ illa ipsa aggravent, ita quidem ut magis DEO displiceant, quàm aliorum peccata hominum: audivisti, nihil esse, unde excusationem petere coram DEO valeas; audivisti effectus, qui consequi ad peccata tua possunt; demum & iudicium & pœnas Studiosis impiis parata audivisti. Hæc omnia tecum considerans, quid concludis? hoc certè: agenda est vita alia: ferventissimè in emendationem vitæ incumbendum est, nisi perire & damnari velim: deposito peccatorum contemptu & vilipensione, maximus eorum horror concipiendus est. Bene conclusisti: hoc fac, & vives. Aliud adhuc quod in rem tuam deducere potes, hoc est: sive peccaveris graviter, sive non; est cur timeas, neque, uti apud Studiosos fieri solet, absque omni salutis metu vivas. Si non peccâsti, habes, quòd DEO gratias agas verè immortales: timendum est tamen; cum facilis lapsus sit in ætate lubrica, inter sociorum blandimenta, & dæmonum insidias. Si peccâsti, licet unâ solum vice, habes, quòd veniam à DEO petas indies, doloremque frequenter elicias. *Peccâsti?* ait S. Chryf. *jam desiste, & in contrarium convertere.* Time, ne primum, quòd perpetrare cogitas, scelus, tuo-

tuo-

tuorum impleat mensuram delictorum. Finio
 verbis Apostoli: *Obsecro, ut dignè ambuletis Vo-
 catione, qua vocati estis.* Studiose mi, vive vitam
 Studiose dignam, dignam illo homine, qui
 plurimis se affectum à DEO esse beneficiis in-
 ficiari non potest.

Affectus. Omnipotens, sempiternè DEus, de
 profundis clamo ad te! Domine exaudi vocem
 meam! de profundis iniquitatum mearum cla-
 mo ad te! si iniquitates observaveris, quomodo
 sustinebo? ô Domine, quid agam? Video me in
 profundo iniquitatum demersum, & talium quid-
 em iniquitatum, quales meas esse nunquam
 credidi. Peccavi Domine, & peccata mea non
 agnovi; iram tuam non timui; vindictam non
 expavi; credidi, leviam tantùm esse, quæ ago,
 nec magnis digna suppliciis. O DEus, quam
 alia me hodie docuisti! Expavescò, dum recor-
 dor peccatorum à me commissorum! ô quoties
 graviter te DEum meum offendi, falsò mihi
 persuadens levem solummodo noxam esse! non
 apprehendi Domine, quàm periculosa sint illa
 peccata, in quæ iterum iterumque prolabor:
 non attendi, quàm parum absim à damnatione
 perpetua: non expendi, quàm multa sint, qui-
 bus peccata mea aggraventur, quàm nihil sit,
 quo eorum minuat malitia: non cogitavi,
 quantis me dignum suppliciis redderem; hinc
 peccavi sine rubore, sine metu, nihil de scele-
 rum emendatione sollicitus. O Domine, si ini-
 quitates observaveris, quomodo sustinebo?
 quo-

quomodo sustinebo, si tot contra me accusato-
res videro insurgere? si turpibus adeò flagitiis
me undique vallatum conspexero? Timeo Do-
mine, iudicium tuum! timeo, quæ meritis sum,
supplicia! Mille inferos, fateor mi DEUS, mille
inferos sum pro meritis, quòd primos vitæ meæ
annos non tibi, cui debebam, sed libertati &
peccatis dederim. Sed quid ages cum peccatore
culpam fatente, erroremque suum agnoscente?
num reiicies à facie tua? Domine, nisi infini-
tam tuam esse misericordiam scirem, aliud ex-
pectare nihil possem; cum verò sciam, tibi pro-
prium esse misereri & parcere, animum non
abiicio. Multum peccavi, Domine, sed major
est misericordia tua, quàm iniquitas mea. Er-
go secundum hanc magnam misericordiam
tuam miserere mei, & me respice, qui corde
contrito & humiliato venio ad te clamans & in-
geminans: delicta ætatis meæ primæ & ignoran-
tias meas ne memineris Domine! Offero tibi,
Pater æterne, in satisfactionem scelerum à me
admissorum, Juventutem unigeniti filii tui Sal-
vatoris mei, & omnia ejus merita, omnes vir-
tutes, quas in ea ætate exercuit. Pater æterne,
respice in faciem Christi filii tui, & miserere mei!

Proposita. Ætatem, quæ superest, totam tibi,
mi DEUS, consecrabo; aliam longè vitam insti-
tuam: in hac enim si pergam, timeo saluti meæ.
Incumbam ergo in emendationem errorum
meorum, præcipuè istius NB. N. N. 2. Nun-
quam ita me decipi patiar, ut ullum Studiosi

peccatum velut leve contemnam. 3. Examina-
 nabo bene conscientiam meam ante Confes-
 sionem, ne aliquod peccatum maneat occul-
 tum. 4. Sæpius recordabor eorum, quibus
 peccata Studiosi tantum aggravari audivi. 5.
 Spe sanctioris statûs aliquando eligendi induc-
 tus non vivam liberius, ne vocatione ipsâ exci-
 dam. 6. Sæpius eliciam dolorem de juventute
 tam malè exacta, verbis illis: delicta juventu-
 tis meæ & ignorantias meas ne memineris, Do-
 mine! 7. Studiis me ferventer applicabo, ti-
 mens, ne ignavia hæc mea initium sit damna-
 tionis æternæ. 8. Negotium Vocationis trac-
 tabo eâ curâ, quantâ requirit res tanti mo-
 menti; & vel ideo vitam emendabo, ne gratiam
 Vocationis DEUS subtrahat. Denique vivam
 vitam eam, quam tanta DEI beneficia à me
 exigunt.

Petitio. Pater æterne, per merita dilectissimi
 Filii tui largire mihi indignissimo gratiam, sic
 meam jam vitam instituendi, ne aliquando
 proiciar à facie tua in æternum.

Ad DEUM. Recita *Te DEUM* laudamus in
 gratiarum actionem pro tot beneficiis, quæ
 DEUS tibi Studioso contulit, & ad impetran-
 dam in sancta vita constantiam.

Ad B. Virginem. Renova devotionem tuam
 recitando formulam: *S. Maria Mater DEI*
Virgo &c.

Ad Sanctos. O Sancti, quorum cura Divini
 bonitas juventutem Studiosam committere
 gnata

gnata est, intercedite pro me, ut proposita à me facta fideliter impleam. Et vos orate pro me, qui Juventutem vestram DEO totam consecrâstis, ut tandem vestris insistere vestigiis incipiam, neque ab illis unquam deflectam.

Consideratio VI.

De Morte Hominis.

Recitatâ oratione consuetâ, cogita te videre moribundum aliquem, voce destitutum, fractis oculis, naribus auribusque rigentibus, ore fœdum in modum distracto, fronte macie extensâ, collapsis genis, porrectis brachiis, manibus pedibusque emortuis, pallente vultu & exsucco horridum: cogita præterea, te audire gemitus ejus & suspiria. Pete gratiam agnoscendi, quid sit Mors, quantique res momenti sit, ut ad eam ritè te valeas præparare.

Pars I.

Quid sit Mors, & quanti momenti sit.

Doctrina. Mole parvum, mysterio ingens verbum est, Mori, Mors. quid est mori? Mori est omnia & singula mundi hujus bona deserere; est pro omni æternitate deserere mundum, in quo vixisti; patriam, in qua natus es; urbem, in qua vixisti; domum, quam incoluisti; lectum, in quo quievisti; hortos, in quibus ambulâsti, omnia demum terræ loca. Quid est mori? Mori est dicere perpetuum vale parentibus, fratribus, sororibus, amicis, sociis illis tuis,
tan-